

Legionáři z Vodice a Nového Dvora

V útvech československých legií na frontách první světové války působili také někteří rodáci z Vodice a blízkého Nového Dvora, schwarzenberského knížecího velkostatku. Nemilosrdné události zasáhly do jejich poklidného živobytí, když vyhlášení mobilizace je překvapilo právě v den lhenické svatojakubské pouti. V tu chvíli všem doopravdy zesmutněl konec písničky, kterou jindy rádi zpívali: „Ta vodická náves zelená se, po ní teče voda - rozleývá se. Rozleývá se na dvě strany, už je konec lásky - milování ...“ Naštěstí všichni přežili. Za jejich jmény zůstávají ukryty mnohé příběhy. Dnes můžeme připsat jen pár poznámek, aby v krajině svého domova nezůstali zapomenuti.

Ruský legionář Jakub Fišer *15. července 1880 Vodice čp. 36, Bláhův chalupa, syn Matěje Fišera, zedníka z Vodice 36 a Marie rozené Schneedorferové z Třešňového Újezdce. Na počátku války mu bylo 34 let, ženatý záložák, voják c.k. zeměbranceckého pěšího pluku č. 29 v Č. Budějovicích. Zajat Rusy 28. 11. 1914 u Apolje (Smolensk, na Dněpru). Do čs. legií přijat 14. 2. 1918 v Dašovu (Kijev) na Ukrajině, zařazen jako voják k 2. záložnímu pluku. Službu v legii ukončil u 10. střeleckého pluku, který nesl jméno Jana Sladkého Koziny. Demobilizován 7. 1. 1922.

Italský legionář Filip Henrich *11. září 1887 Vodice čp. 30 Nový Dvůr, syn Jana Henricha, zemědělského dělníka z Tábora toho času v knížecím dvoře a Marie Vachulkové rodem z Budkova. Do války rukoval jako 27 letý záložní voják do Jindřichova Hradce k 75. pěšímu pluku. Zajat Italy při jejich protiuťoku 18. 11. 1917 v boji u Monte Meleto. Do legií se přihlásil ze sběrného tábora Sulmona 15. 4. 1918, o deset dní později zařazen v hodnosti vojína k 32. pěšímu pluku čs. armádního sboru. Službu v legiích skončil 31. 10. 1919, demobilizován.

Ruský legionář Jan Leč *19. ledna 1887 Vodice čp. 16, Jiskrů, syn Vojtěcha Leče rolníka z Vodice 16 a Marie rozené Kúsově, selské dcery z Kahova na panství Vimperk, voják c.k. 91. pěšího regimentu v Českých Budějovicích. Zajat Rusy na řece Bug roku 1915 v karpatské frontové linii u Sokalu. Do čs. legií vstoupil 18. 4. 1918 v Saratově, zařazen ke střelcům tzv. Kurganského pochodového praporu. Bojoval u Kurganu a pak v Čeljabinsku proti bolševikům, vojenskou službu ukončil jako voják strážní roty 1. 10. 1920, demobilizován.

Ruský legionář Jan Říha *27. 12. 1878 Vodice čp. 30 Nový Dvůr, syn Antonína Říhy z Radomic, nadčeledína ve zdejší schwarzenberské dvoře a Anny roz. Lencové (její otec, knížecí poklasný na odpočinku, žil ve Lhenicích čp. 156), voják c.k. zeměbranceckého pěšího pluku č. 29 v Českých Budějovicích. Zajat Rusy 10. 9. 1914, do našich legií vstoupil 2. 7. 1918 v Krasnojarsku, na Transsibiřské železniční magistrále. V hodnosti vojína zařazen k 7. střeleckému pluku (nesl jméno Střelecký pluk Tatrský), službu ukončil 2. 11. 1920, demobilizován.

Ruský legionář Jan Sýkora *15. 8. 1894 Vodice čp. 2, Krejčů, syn chalupníka Matěje Sýkory z Vodice a Kateřiny rodem Zemkové (dcery sedláka Matěje Zemka z Jámy čp. 7), dvacetiletý voják c.k. zeměbranceckého pěšího pluku č. 29 v Českých Budějovicích. Zajat na haličské frontě u Marmaros Sighet (Marmarošská Sihoť, Podkarpatská Rus) dne 18. 1. 1915. Po dvouletém pobytu v lágrech přijat do čs. legií 20. 3. 1917 v tatarské Kazani, zařazen jako voják k 1. střeleckému pluku. (r. 1918 s čestným názvem 1. střelecký pluk Mistra Jana Husa). Službu v legiích ukončil 2. 2. 1920, demobilizován.

Francouzský legionář František Sýkora *30. 11. 1883 Vodice čp. 19, Bláhů, starší bratr výše uvedeného Jana Sýkory, žijící v Lankinu (North Dakota, USA). Z Čech tam zamířil v červnu roku 1906 za prací na farmu svého strýce Josefa Zemka do osady Haug (Roseau County, Minnesota). Americký dobrovolník, do čs. legií se přihlásil 9. 9. 1918 v New Yorku, přijat 19. 11. 1918. Sloužil v hodnosti vojína u 23. Československého střeleckého pluku Amerických Slováků. Pluk vznikl po ukončení bojů u Vouziers a Terronu, v prosinci 1918. V útvaru sloužili převážně slovenští krajané. František byl demobilizován 18. 5. 1919. Z Bordeaux ve Francii se vrátil živ a zdravý 6. září 1919 do své druhé zámožské domoviny.

Pramen:

Databáze československých legionářů z 1. světové války. Vojenský historický archiv Praha, 22. 4. 2009. Pro stránky měsíčníku Moje Lhenicko byly doplněny rodopisné údaje. Osobní data legionářů jsou nově ověřena v Knize narozených pro Vodici (1863-1915).

